

[Aksel Larsen.]

Havneproblemet i Thy —, som Sagen altsaa ligger, maa det være forsvarligt at sige: Vi udsætter Sagen lidt, i det mindste en Sommermaaned eller to, for at vi kan være helt sikre paa at finde den mest forsvarlige Løsning.

Jeg tillader mig saa den sidste Bemærkning, at de, der er saa ivrige Tilhængere af, at vi skal gennemføre dette Forslag, og netop dette Forslag, netop nu, at Løbet skal være ved Thyborøn og intet andet Sted, staar ikke stærkt, naar de siger: Vi vil ikke undersøge, om det muligvis skulde være bedre ved Agger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 198 af 16. Juli 1927 om Vederlag og Pension m. v. for Ministre.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6315; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2801).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Sammen med denne Sag foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Valg til Rigsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6315; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2801).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Christmas Møller): Lovforslaget om Vederlag og Pension m. v. for Ministre kan jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale til Vedtagelse.

Der er af Statsministeren med Tilslutning af hele Udvalget stillet 2 Ændringsforslag, bl. a. om, at der til Ventepenge og Pensioner, som ydes i Henhold til Loven af 1927, skal gives et Tillæg svarende til det Honorartillæg, som almindeligvis gives. Vi har paa Grund af de ganske særlige Forhold, hvorunder Loven af 1927 blev til, haft den ejendommelige Ordning, at Pensioner op til 1927 fik Tillæg, medens ingen Pensioner fra 1927 og indtil denne Lov træder i Kraft har faaet noget Tillæg. Det er denne Urimelighed, som foreslaas rettet.

Jeg kan som sagt paa Udvalgets Vegne indstille Lovforslaget om Vederlag og Pension m. v. for Ministre til det høje Tings Vedtagelse med de to omtalte Ændringer.

Jeg vender mig dernæst til Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Valg til Rigsdagen. Der er i denne Forbindelse to Spørgsmaal, som er taget op til Behandling af Rigsdagen, kan man sige, fordi man har Lov til at udtrykke det paa den Maade, at Indenrigsministeren, allerede da han tog Spørgsmaalet om Ændringer i Valgloven op til Behandling, for saa vidt gjorde det paa Rigsdagens Vegne, idet der, før Ministeren fremsatte sit Forslag, havde været en Forhandling inden for Rigsdagens Præsidium og mellem Rigsdagens Præsidium og Repræsentanter for Partierne.

Ministerens Forslag, som Udvalget altsaa har behandlet, vedrører som sagt to Spørgsmaal, dels Honorarerne og dels Spørgsmaalet om en Pensionsordning eller, hvad jeg foretrækker at sige, naar jeg skal nævne, hvad det er, man gennemfører her: en *saakaldt* Pensionsordning.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Honorarerne, stilles der et Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 1 til § 1, hvorefter Honorarerne ændres i Forhold til det af Ministeren foreslaaede. Dersom dette Ændringsforslag vedtages, vil Honorarerne blive følgende: 5 700 Kr. aarlig for Medlemmer, som bor i København, 7 200 Kr. aarlig for Medlemmer, som bor i en Afstand af 20—75 km fra Københavns Hovedbanegaard, og 8 700 Kr. aarlig for Medlemmer, der bor længere borte fra København end 75 km.

Jeg kan paa hele Udvalgets Vegne anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse. Til disse Honorarer kommer saa et Tillæg paa for Tiden 60 pCt.: 20 Gange 3 pCt., svingende saaledes som Tjenestemændenes Reguleringstillæg svinger.

Jeg kan ikke sige, at der har været absolut Enighed i Udvalget angaaende